

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202398
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8318202398.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Lukáša Michalíka - INTERTEAM, so sídlom Koškovce 173, IČO: 48 226 700, zastúpeného JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, Kalininova 675, Humenné, proti žalovanému: V. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. X XXX, N., zastúpenému JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 25, Humenné, o zaplatenie 1.187,15 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 9Csp/82/2018-272 zo dňa 08.11.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto: „Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 1 187,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 15.4.2017 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia, ktoré bolo v poradí druhým rozhodnutím o žalobe žalobcu súdu doručenej 06.06.2018 nakoľko pôvodný rozsudok bol uznesením odvolacieho súdu 9CoCsp/46/2020-207 z 11.02.2021 zrušený, uviedol, že predmetom konania bol žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 1.187,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z tejto sumy ročne od 15.04.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že žalovaný ako vlastník motorového vozidla značky A. D. EČ: N si dňa 15.02.2017 písomne objednal opravu tohto vozidla podľa položiek uvedených v objednávke. Cena opravy a servisu bola stanovená dohodou, a to na sumu 1.587,15 eura. Podpísaním objednávky došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo podľa § 631 a nasl. OZ. Po riadne a včas vykonanej oprave a servise vozidla žalobca vystavil faktúru na sumu 1.587,15 eura dňa 15.03.2017, z ktorej žalovaný uhradil 03.04.2017 sumu 400,- eur. Na doplatenie zvyšku ceny opravy a servisných práv podľa faktúry vyzval žalobca žalovaného viackrát písomne, avšak zvyšok faktúry nebol uhradený ani do dňa podania žaloby.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil. Potvrdil síce, že u žalobcu objednal opravu vozidla, poprel však, že by objednal odstránenie vady štartovania motora, argumentoval tiež tým, že neobjednal servis vozidla podľa položiek uvedených v objednávke. Za opravu vozidla uhradil 400,- eur, nie je jeho chybou, že žalobca nedokázal identifikovať vady a vykonať opravu chybnej časti vozidla.

Servis vozidla neobjednal, pravdepodobne žalobca nevedel opraviť chybu, tak skúšal vymieňať viaceré súčiastky, ale on o to nežiadal.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 15.02.2017 bola podpísaná objednávka č. XXX, dodávateľa, žalobcu, pre odberateľa, žalovaného, v ktorej je uvedený názov a druh tovaru: kontrola kabeláže elektro 145,- eur, spotrebný materiál 35,- eur, vstrekovače kontrola 160,- eur, riadiaca jednotka kontrola + oprava 280,- eur, rozvody motora 212,80 eura, snímače otáčiek motora 41,- eur, tankovanie 15,- eur, diagnostika chýb motora 35,- eur, kontrola palivovej sústavy 50,- eur, G12 nehrz. zmes do motora 6 litrov x 2,85,- eur, teda 17,10 eura, tesnenia pod vstrekovače 4 ks x 18,- eur, teda 72,- eur, podložky 4 ks x 3,80 eura, teda 15,20 eura, olej 5W30EDGE 4,30 litrov x 9,50 eura, teda 40,85 eura, olejový filter 7,70 eura, vzduchový filter 14,- eur, palivový filter 34,- eur, servisné práce + doprava dielov 22,50 eur/cena za jednotku, teda 337,50 eura, prívodová kabeláž 75,- eur. Komplet cena opravy 1.587,15 eura, s poznámkou oprava motorového vozidla N. XXXXBX, auto neštartuje, odstránenie závady, servis motorového vozidla. Objednávka bola podpísaná žalobcom a žalovaným.

Dňa 15.03.2017 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXX dodávateľom, žalobcom, pre odberateľa, žalovaného, s dátumom splatnosti 16.03.2017 so sumou na úhradu 1.587,15 eura, ktorou žalobca fakturoval žalovanému opravu za tieto položky: kontrola kabeláže elektro 145,- eur, spotrebný materiál 35,- eur, vstrekovače kontrola 160,- eur, riadiaca jednotka kontrola + oprava 280,- eur, snímače otáčiek motora 41,- eur, diagnostika chýb motora 35,- eur, kontrola palivovej sústavy 50,- eur, podložky 4 x 3,80 eura, teda 15,20 eura, olej 5W30EDGE 4,30 l x 9,50 eura, teda 40,85 eura, olejový filter 7,70 eura, vzduchový filter 14,- eur, palivový filter 34,- eur, rozvody motora 212,80 eura, tankovanie 15,- eur, g12 6 x 2,85 eura, teda 17,10 eura, tesnenie pod vstrekovače 4 x 18,- eur, teda 72,- eur, prívodná kabeláž OE 75,- eur, servisné práce + doprava dielov 15 hodín x 22,50 eura, teda 337,50 eura.

Dňa 03.04.2017 žalobca vystavil pokladničný doklad za úhradu faktúry č. XXXXXXXX vo výške 400,- eur. Žalobca opakovane žalovaného vyzýval k zaplateniu dlžnej sumy, a to výzvami z 27.02.2017, 13.09.2017 a 16.02.2018.

Z listinných dôkazov, výsluchu strán sporu, ako aj svedkov, mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi stranami sporu bola ústne uzatvorená zmluva o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie opravy motorového vozidla žalovaného a jeho servis. Motorové vozidlo žalovaného bolo do servisu žalobcu pritiažené na lane, súčiastky boli v kufrí. Pokiaľ žalovaný potvrdil, že opravu vozidla objednal, avšak poprel aby si objednal odstránenie vady štartovania motora, mal súd prvej inštancie za to, že je nelogické aby si žalovaný neobjednal odstránenie vady štartovania motora keď vozidlo bolo nepojazdné. Bolo by nelogické odstránenie iných väd ak by vozidlo naďalej nebolo možné naštartovať pre vadu v štartovaní vozidla. Zmluva o dielo so špecifikáciou predmetu diela a jeho cene bola uzatvorená až vystavením objednávky a jej podpísaním. Pred vystavením objednávky nemohlo dôjsť medzi stranami sporu k uzatvoreniu zmluvy o dielo so všetkými náležitosťami, pretože žalovaný ani nemohol vedieť, akú opravu vozidla si má objednať. Pokiaľ vo výpovedi pred súdom uviedol, že chcel, aby žalobca našiel chybu, lebo nemohol vozidlo naštartovať, vylučuje to jeho tvrdenie, že si odstránenie vady štartovania motora neobjednal. Zároveň to potvrdzuje skutočnosť, že pri dodaní vozidla do servisu žalobcu nemohla byť uzatvorená zmluva o dielo, lebo predmet diela bol neurčitý. Žalovaný chcel, aby žalobca našiel chybu a auto opravil. Nešlo o jednoduchú opravu, nevyhnutné bola diagnostika vozidla, bez nej by k oprave väd ani nemohlo dôjsť. Tvrdenia žalovaného o tom, že podpísal len čistý papier bez uvedenia jednotlivých položiek mal súd prvej inštancie za ničím nepodložené tvrdenie, ktoré bolo podporené len výpoveďou svedkyne, ktorá je manželkou žalovaného. Súd prvej inštancie za nepreukázané mal tvrdenie žalovaného, že dohoda o oprave vozidla bola v rozsahu ako najprv tvrdil 300 až 4.000,- eur, neskôr 600 až 1.000,- eur. Až uvedením konkrétnych prác v objednávke došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo a aj k dohode o cene vo výške, 1.587,15 eura. Iná cena diela než suma 1.587,15 eura, ktorá vyplýva z objednávky a faktúry nebola preukázaná a preto nemohla byť cena prekročená a nebolo potrebné aplikovať ani ustanovenie § 636 Občianskeho zákonníka. Žalovaný vady diela nevytkol, reklamáciu neuplatnil ani po vystavení faktúry. Neuhradenie zvyšku fakturovanej sumy súd považoval za snahu žalovaného vyhnúť sa povinnosti uhradiť objednané a dohodnuté dielo. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že ak by aj ustálil, že zmluva o dielo bola uzatvorená pred vystavením objednávky z 15.02.2017 a pripustil by možnosť, že cena bola určená odhadom v rozsahu 600 až 1.000,- eur, tak by musel konštatovať, že najneskôr 15.02.2017 bol žalovaný žalobcom upozornený na jej prekročenie v súlade s ustanovením § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalovaný mal možnosť od zmluvy odstúpiť. Keďže tak neurobil, bol povinný zaplatiť za poskytnutú službu novourčenú vyššiu cenu, t.j. sumu 1.587,15 eura. Nakoľko na úhradu fakturovanej sumy žalovaný zaplatil žalobcovi 400,- eur, súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť rozdiel vo výške 1.187,15 eura vrátane úroku z omeškania vo výške 5 % z tejto sumy ročne od 15.04.2017 do zaplatenia.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 631, § 632, § 633 ods. 1, § 634 ods. 1, 2, § 636 ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 1, 2 a odkázal aj na § 3 Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Uviedol, že skúmal aj možnosť nepriznania náhrady trov konania žiadnej zo strán sporu podľa § 257 Civilného sporového poriadku. Dôvody hodné osobitného zreteľa však zistené neboli. Pokiaľ žalovaný argumentoval nepriaznivými majetkovými pomermi, tieto nezakladali dôvod pre aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. Taktiež samotný spor nie je takého charakteru aby súd mohol aplikovať § 257 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku. Uviedol, že je pravdou, že u žalobcu objednal opravu vozidla, nie je však pravdou, že objednal odstránenie vady štartovania motora. Tiež nie je pravdou, že u žalobcu objednal servis vozidla podľa položiek uvedených v objednávke. Žalobca pri preberaní vozidla uviedol, že vozidlo vie opraviť, že oprava bude stáť do 600,- eur, bude trvať 2 týždne. Na opravu by nepristúpil za 1.500,- eur. Žalobcovi súhlas na podstatné prekročenie pôvodne odhadnutej ceny nedal a žalobca ho od neho ani nežiadal. Podľa žalovaného nebolo zistené či predmetom diela boli práce uvedené vo faktúre, či bola cena určená pevnou sumou alebo odhadom v rozsahu od 600 do 1.000,- eur a nebolo riadne preskúmané a posúdené preukázanie postupu žalovaného pri podstatnom prekročení ceny. Podľa žalovaného žalobca uplatnený nárok hodnoverne nepreukázal, žaloba mala byť zamietnutá. Nesprávne bolo rozhodnuté aj o nároku na náhradu trov konania nakoľko žalovaný je čiastočným invalidným dôchodcom, má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, má ďalšie dieťa v starostlivosti a má príjem len 128,- eur mesačne.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok je zákonný a vecne správny, vydaný na základe rozsiahleho dokazovania a správne právne odôvodnený. Žalovaný opakovane tvrdí, že nie je pravdou, že si u žalobcu objednal odstránenie vady štartovania motora, ako aj to, že nie je pravdou, že si u žalobcu objednal servis vozidla podľa položiek uvedených v objednávke. K žalobe je však priložená objednávka z 15.02.2017 kde sú jednotlivé položky rozpísané, uvedené je aké náhradné diely a s nimi súvisiace práce si žalovaný u žalobcu objednal. Aj napriek tomu, že žalovaný objednávku riadne podpísal, s jednotlivými opravami aj cenami bol oboznámený, svoju povinnosť zaplatiť nesplnil. Žalobca v konaní predložil všetky relevantné dôkazy preukazujúce skutočný obsah dohody ako aj cenu za vykonané práce a dodané náhradné diely. Žalovaný nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali pravdivosť jeho tvrdení. Pokiaľ žalovaný namieta výrok o nároku na náhradu trov konania z dôvodu, že je invalidným dôchodcom, poukázal na to, že táto námietka nie je relevantná, a to najmä s ohľadom na to, že žalovaný sa po celú dobu konania nechal zastupovať kvalifikovaným právnym zástupcom a je schopný platiť trovy konania bez toho, aby požiadal o pomoc Centrum právnej pomoci, ktoré právnu pomoc občanom, ktorí majú nedostatok finančných prostriedkov, poskytuje. Žiadal preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, v plnom rozsahu.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu zopakoval tvrdenia uvedené v odvolaní. Poukázal na to, že od začiatku sporu namietal hodnovernosť listiny v objednávke z 15.02.2017. Nikdy jednotlivé položky neodsúhlasil, je nelogické, aby žalobca presne vedel špecifikovať jednotlivé položky uvedené v objednávke hneď na začiatku samotnej opravy. Uviedol, že trvá na tom, že dňa 15.02.2017 podpísal objednávku, ale bez špecifikácie jednotlivých položiek súvisiacich s opravou a servisom a bez špecifikácie jednotlivých náhradných dielov. Žalobca účelovo jednotlivé položky dopísal; žalobca v reakcii na predmetnú písomnosť poukázal na to, že z posledného písomného podania je zrejmé, že žalovaný skutočne u žalobcu objednal odstránenie vady štartovania motora a servis vozidla, žalobca toto vykonal na základe jeho pokynov a s jeho súhlasom. Položky uvedené v objednávke boli nevyhnutné k tomu, aby motorové vozidlo žalovaného bolo spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách. Žalobca od začiatku pristupoval k oprave motorového vozidla zodpovedne, nevie si predstaviť akým iným spôsobom mohol so žalovaným uzatvoriť objednávku ako bolo realizované v konkrétnom prípade, išlo o zreteľné vypísanie jednotlivých položiek náhradných dielov a uvedením cien za jednotlivé položky. Žalovaný žiadne výhrady voči prácam na motorovom vozidle nemal, chce sa vyhnúť povinnosti zaplatiť cenu za vykonané práce.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 30.05.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie dôvodným nebolo.

6. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola založená na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení, tvrdení o nesprávnom právnom posúdení a existencii bližšie nešpecifikovanej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

7. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je pochybenie súdu v procesnom postupe, ktoré nie je možné subsumovať pod iné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, procesným postupom súdu, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie rozhodnutím, ku ktorému dospel, vystihol podstatu prejednávaného sporu, racionálne vyhodnotil význam a dôsledky procesnej aktivity tej strany sporu, ktorú zaťažovalo bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné a dospel tak k správne záveru. V rozhodnutí dal jasné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne a v logickej postupnosti sformulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Je evidentné, že sa podrobne zaoberal všetkými tvrdenými skutočnosťami, dôkazmi a námietkami, správne ich v jednotlivosti, ako aj vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a dospel tak k presvedčivému, správne právne záveru. Na tomto správnom závere sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia a preto k odvolacím dôvodom žalovaného pri existujúcej zhode so závermi právneho posúdenia prvoinštančným súdom a totožného hodnotenia skutkových zistení, keď by prípadná formulácia totožného hodnotenia skutkových zistení a právnych záverov inými jazykovými prostriedkami bola len opakovaním nezodpovedajúcim princípu hospodárnosti konania, ktorého odraz má byť premietnutý aj v rozhodnutí, ktoré je jeho výsledkom, na zdôraznenie správnosti rozhodnutia len dodáva:

11. Predmetom konania je nárok na plnenie zo záväzkového vzťahu, vo vzťahu ku ktorému nebolo sporné to, že vznikol, t.j., že žalovaný realizoval prejav smerujúci k jeho vzniku - realizácii činností súvisiacich s jeho nepojazdným vozidlom, ktoré mal vykonať žalobca, sporným bol len obsah tohto záväzkového vzťahu a s ním súvisiaci následok.

Konštantná civilná judikatúra vychádza z názoru, že záveru o obsahu právneho úkonu smerujúceho k vzniku záväzkového vzťahu musí predchádzať jeho interpretácia v súlade so stavom, ktorý existoval

v čase, kedy bol úkon urobený. Čo sa týka nároku na plnenie (cenu) zo vzťahu, predmetom ktorého bol záväzok zhotoviteľa vykonať požadované dielo, bolo na žalobcovi preukázať, že došlo k určaniu diela, že vzniknutý vzťah je odplatným a že požadované dielo vykoná na vlastné nebezpečenstvo. Breno tohto tvrdenia a brenno dôkazu zaťažovalo v spore žalobcu, ktorý, ako zo spisu vyplýva, dôkazné brenno uniesol. Priložil objednávku obsahujúcu špecifikáciu jednotlivých položiek, ktoré bolo potrebné vykonať v súvislosti so sfunkčnením motorového vozidla, ktorá je opatrená podpisom žalovaného vrátane cien jednotlivých položiek. Za tejto situácie bolo na žalovanom dôkazmi vyvrátiť tvrdenia a žalobcom označené dôkazy. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza z výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

Zo spisu nevyplýva, že by žalovaný uniesol brenno vlastných tvrdení dôkazmi, ktoré označil a vykonanie ktorých navrhol. V zhode so záverom súdu prvej inštancie ani podľa odvolacieho súdu racionalite konania osoby, ktorá vstupuje do odplatného záväzkového vzťahu nezodpovedá postup, pri ktorom podpíše tzv. čistú objednávkovú listinu a nepožaduje odstrániť problém štartovania nepojazdného motorového vozidla pri súčasnej požiadavke na opravu iných väd. Pokiaľ súd prvej inštancie nepreukázaným tvrdeniam žalovaného neuveril, resp. dôkazy, ktoré žalovaný označil mal za nevierohodné (vyjadrenia manželky žalovaného, resp. aj jeho otca) jeho záver je za takého stavu správny pokiaľ žalobe vyhovel.

12. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý je správny aj čo sa týka výroku o nároku na náhradu trov konania, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania nebola daná.

14. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí IV. ÚS 226/2011 z 02.06.2011, zaoberajúc sa ustanovením § 150 O.s.p., veta prvá ods. 1 ktorého bola v podstate totožná s ustanovením § 257 CSP uviedol, že pri skúmaní, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové a iné pomery účastníkov, procesný postoj účastníkov na oboch stranách sporu, okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, pričom medze sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkom pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Dôvodom pre použitie ustanovenia § 150 O.s.p. môžu byť okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré zákon príkladmo neuvádza, čo však neznamená, že tým vytvára priestor pre voľnú úvahu súdu.

Obsahom práva na súdnu ochranu, ktorého integrálnou súčasťou je aj rozhodovanie o náhrade trov konania je ratione materiae aj právo na rozhodnutie o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robin proti Spojenému kráľovstvu z 23.09.1997), pretože rozhodnutím o trovách konania možno zasiahnuť do základných práv a slobôd. Žalovaný síce v konaní preukazoval svoje príjmové pomery, ktoré by indikovali úvahu o možnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku, avšak tak ako uviedol aj súd prvej inštancie, v priebehu celého konania ani nenaznačil, že by potreboval využiť pomoc Centra právnej pomoci, zastúpený bol advokátom, ktorého si zvolil, čo nesvedčí o takom nedostatku prostriedkov na jeho strane, ktoré by mali viesť súd k tomu, že by úspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.